

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Nadejda Toma, Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Catruc Vladimir împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2014,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Florești din 04 februarie 2011 Catruc V. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 1 an. Conform art. 84 alin.(4) Cod penal a fost adăugat parțial la pedeapsa stabilită, pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 20.02.2008, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă de 15 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani de zile.

Termenul pedepsei fiind calculat din 04.02.2011, cu includerea termenului aflării în stare de arest din 06.07.2006 pînă la 27.07.2006 și de la 07.02.2007 pînă la 04.02.2011.

2. Condamnatul Catruc V. a înaintat în instanța de judecată cerere, prin care a solicitat adoptarea unei încheieri privind luarea în considerație a zilelor privilegiate în calculul pentru liberarea condiționată înainte de termenul stabilit, invocînd că a fost încadrat la muncă la 12.08.2008 în penitenciarul nr.16 al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al MJ.

3. Prin încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2013, a fost respinsă cererea condamnatului.

3.1. În motivarea soluției adoptate instanța de fond a constatat că, potrivit pct. 10 al „Instrucțiunii cu privire la procedura compensării privilegiate a zilelor de muncă din contul duratei pedepsei”, în cazul, cînd pe perioada executării pedepsei în privința condamnatului va fi pronunțată o

nouă hotărîre judecătorească, cu stabilirea pedepsei pentru concurs de infracțiuni sau prin cumul de sentințe, în baza art. 84 sau art. 85 Cod penal, atunci compensarea privilegiată a zilelor de muncă calculată în cadrul executării pedepsei în baza primei sentințe nu poate fi aplicată la pedeapsa stabilită prin noua sentință.

Astfel, potrivit pct.11 al aceleiași Instrucțiuni, administrația penitenciarului este obligată să prezinte instanței de judecată, în procedura căreia se află la examinare cauza penală privind învinuirea persoanei, care execută deja pedeapsa închisorii, în comiterea altei infracțiuni, informațiile privind compensarea privilegiată a zilelor de muncă, care pot fi luate în calcul la stabilirea pedepsei definitive prin concurs de infracțiuni sau prin cumul de sentințe.

Din cele enunțate, instanța a remarcat faptul că nu au fost prezentate date din care să rezulte că administrația penitenciarului ar fi respectat prevederile pct.11 sus citat, iar eventuala nerespectare a acestor prevederi are repercusiuni asupra situației condamnatului.

Totodată, instanța de fond, la solicitarea condamnatului de a-i fi explicată o neclaritate apărută în procesul examinării pedepselor aplicate, i-a explicat că este în drept să se adreseze instanței care a adoptat ultima sentință, în cazul dat cu o solicitare de a examina cazul prin prisma pct.11 a „Instrucțiunii cu privire la procedura compensării privilegiate a zilelor de muncă din contul duratei pedepsei”, cât și Departamentului Instituțiilor Penitenciare în vederea stabilirii circumstanțelor în care s-a omis executarea prevederilor menționate ale Instrucțiunii.

4. Încheierea a fost contestată cu recurs de condamnatul Catruc V., solicitînd casarea acesteia cu adoptarea unei hotărîri prin care să fie admisă cererea sa privind luarea în considerație a zilelor privilegiate la calcularea termenului executării pedepsei pentru liberarea condiționată înainte de termenul stabilit.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2014 recursul a fost respins ca nefondat, cu menținerea încheierii fără modificări.

6. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a conchis că, instanța de fond legal și întemeiat a emis încheierea din 26 decembrie 2014, prin care a fost respinsă cererea condamnatului, invocînd că este în imposibilitate de a impune administrația penitenciarului de a lua în considerație zilele de muncă prestate de către condamnat în calculul termenului de pedeapsă, explicîndu-i condamnatului Catruc V. că, este în drept să se adreseze instanței care a adoptat ultima sentință cu o solicitare, de a examina cazul prin prisma prevederilor pct. 11 al „Instrucțiunii cu

privire la procedura compensării privilegiate a zilelor de muncă din contul duratei pedepsei”, cât și Departamentului Instituțiilor Penitenciare în vederea stabilirii circumstanțelor în care s-a omis executarea prevederilor menționate ale Instrucțiunii.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs în anulare de către condamnatul Catruc V., solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea sa de a lua în considerație zilele privilegiate în calculul termenului de pedeapsă, invocând aceleași motive ca și în cererea de recurs.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Reieșind din prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate la art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile după *epuizarea căilor ordinare de atac*.

Instanța de recurs remarcă, că noțiunea de „ *hotărâri judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac*” nu cuprinde încheierile adoptate de către judecătorul de instrucție, ci este incident doar pentru sentințele adoptate de instanțele de judecată, care au parcurs căile ordinare de atac.

Totodată, Colegiul penal reține că, la 27.10.2012 a intrat în vigoare Legea nr. 66 din 05.04.2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, potrivit pct. 144 al art. (1) al căreia, dispozițiile expuse în alin. (2) și (3) din art. 452 Cod de procedură penală, au fost abrogate.

Deci, din interpretarea prevederilor legale sus-enunțate, nu este prevăzută calea de atac împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2014, prin care a fost menținută încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 decembrie 2013, fiindcă hotărârile adoptate în procedura art. 469-472 Cod de procedură penală, adică încheierea instanței privind soluționarea chestiunilor referitor la executarea hotărârilor judecătorești, poate fi atacată de către persoanele interesate, în termen de 15 zile, cu recurs, ce se judecă conform prevederilor titl. II cap. IV secț. a 2-a § 2 din Partea specială.

Astfel, în speța dată, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2014, nu mai poate fi supusă căilor extraordinare de atac, deoarece legislatorul nu prevede o astfel de procedură.

În temeiul celor menționate, Colegiul ajunge la concluzia că se impune soluția inadmisibilității recursului în anulare declarat, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece nu este prevăzută o asemenea cale de atac pentru încheierea adoptată în ordinea prevederilor art. 469-472 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. 456 alin. (1) Cod procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Catruc Vladimir împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2014, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la 28 ianuarie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Ghenadie Nicolaev